

Nieuw-Vlaams Magazine

mei 2013

- Preventie en bestrijding van armoede zijn Vlaamse prioriteiten
- Sneller en goedkoper investeren dankzij de omgevingsvergunning
- Economische diplomatie: Vlaanderen moet aan zet blijven

Ben Weyts: “Confederalisme is de sleutel voor een beter beleid”

MAGAZINE VAN DE

NVA
DENKEN.DURVEN.DOEN.

89 procent

Negen op de tien Vlaamse jongeren (89 procent) vinden binnen het jaar na het afscheid van de school een baan. Dat staat in een studie die Vlaams minister van Werk Philippe Muyters samen met de VDAB voorstelde. Vlaanderen scoort op dat vlak bijzonder goed in vergelijking met het Europees gemiddelde. Maar bij jongeren die zonder diploma de school verlaten, zijn de cijfers niet zo positief. Daar is bijna 40 procent nog steeds werkzoekend een jaar nadat ze de school verlaten. Om ook deze jongeren zo aantrekkelijk mogelijk te maken voor toekomstige werkgevers, ontwikkelde minister Muyters voor hen het werkplekleren, de werkinlevingsplaatsen en de instapstages.

Walter Pauli (Knack)

@walterpauli op 22/04/2013

Het is voor sommigen echt onmogelijk iets positiefs te zeggen over N-VA. Zelfs al neemt ze juiste beslissingen.

Johan Van Overtveldt (Trends)

@jvanoverveldt op 01/05/2013

Ineens heeft iedereen aan socialistische zijde de mond vol over te hoge loonbelasting. Wie dreef in het verleden die druk steeds hoger op?

“Veel analyses over N-VA zijn emotioneel en vooringomen, zonder veel intellectuele eerlijkheid. Het twitterincident - Vlaamse ambtenaren mogen dat alleen in het Nederlands doen - geeft het aan. Velen zagen er de hand van Bourgeois in, terwijl die er niets mee te maken heeft. Al steunt hij die algemene lijn, zoals ook de niet-N-VA'ers in de regering.”

Politicooloog Carl Devos
op www.deredactie.be,
27/04/2013

Goed bezig

Een ruime meerderheid van de leerkrachten is gekant tegen de hervorming van het secundair onderwijs zoals minister van Onderwijs Pascal Smet (sp.a) die voorstelde. Dat blijkt uit een snelle rondvraag van Wim Van den Broeck (Vrije Universiteit Brussel) bij duizend leraren. Bijna 73 procent geeft aan tegen de geplande hervorming te zijn. Slechts 0,7 procent is helemaal voor. Peter De Roover (doorbraak.be, 26/04/2013) ziet dat een groot deel van de onderwijswereld alle hoop op de N-VA heeft gevestigd: “Het gevoel bestaat dat alleen N-VA het verschil kan maken.”

Nou moe

Terwijl in Vlaanderen de Vlamingen de kostprijs betalen van flietscamera's langs de snelwegen, wordt die in Wallonië grotendeels opgehoest door de federale politie. En dus voor een groot stuk door ... de Vlamingen. Er staan in het Vlaamse Gewest 128 palen met camera's langs de snelwegen. In Wallonië staan er twintig flietspalen. In zestien daarvan zijn de camera's betaald met federaal geld. “Het strafste is nog dat ze er in Wallonië ondanks die extra financiering niet in slagen om op eenzelfde niveau aan verkeersveiligheid te doen”, reageerde N-VA-volksvertegenwoordiger Ben Weyts in *Het Laatste Nieuws* (27/04/2013). “Hun twintig palen verdwijnen in het niets vergeleken met de 128 die in Vlaanderen staan.” Al wordt daaraan gewerkt: nog dit jaar gaat men in Wallonië van 20 naar 33 palen. Of het weer de Vlamingen zijn die daarvoor moeten opdraaien, is echter niet duidelijk.

Vlaams Parlementsvoorzitter Jan Peumans nam op 27 april voor de 13de keer deel aan de jaarlijkse voettocht van Riemst naar Banneux. Dat is een tocht van 47 kilometer, die van een wandeling met enkele vrienden is uitgroeid tot een evenement waaraan meer dan 100 mensen deelnemen. De opbrengst van de wandeltocht gaat traditiegetrouw naar een goed doel.

6

“N-VA'ers, moei u ermee!” Ben Weyts, voorzitter van de congrescommissie, roept alle leden op om mee vorm te geven aan het confederalisme.

13

De N-VA pleit voor een grondige hervorming van de Belgische monarchie. Zo moet de koning een louter ceremoniële rol krijgen, stelt Kamerlid Theo Francken voor.

16

Op 19 april sloten Kosovo en Servië een historisch akkoord. N-VA-Kamerlid Daphné Dumery volgt de toenadering tussen beide landen op.

21

De lokale financiën staan in vele gemeenten onder zware druk. Maar een verhoging van de belastingen is niét het antwoord van de N-VA. Drie schepenen van Financiën lichten toe hoe zij hun lokale financiën op orde krijgen.

Topperformer

Eind april publiceerde Eurostat een nieuw rapport over de fiscale trends in Europa. Uit die cijfers blijkt eens te meer dat het woord ‘belastingregering’ in België geen loze term is. Met een totale belastingdruk van 44,1 procent van het bruto binnenlands product heeft België de derde hoogste belastingdruk van Europa. Alleen in Denemarken en Zweden wegen de lasten nog zwaarder. Maar de Scandinavische burgers krijgen voor hun belastinggeld wel een kwalitatief hoogstaande dienstverlening van alle overheden terug.

Zorgwekkend is dat onze belasting op arbeid met 42,8 procent de hoogste van heel Europa is. We zitten ver boven het Europese gemiddelde en 5 procent boven het niveau van onze belangrijkste handelspartners Nederland, Frankrijk en Duitsland. Bovendien daalden de lasten op arbeid in de Scandinavische landen de laatste tien jaar fors. België kende in die periode een daling van amper 0,8 procent. We moeten de regering-Di Rupo nog gelijk gaan geven: België is een Europese topperformer. Toch als het op belastingen aankomt.

Vlaamse competitiviteit

Maar de realiteit is minder lollig. Die torenhoge belastingen op arbeid vormen onze belangrijkste concurrentiehandicap. Dat steeds meer bedrijven ons land links laten liggen of erover nadenken om te vertrekken, is vooral daaraan te wijten. Dat was ook de boodschap die minister-president Kris Peeters kreeg van het Zweedse bedrijf Volvo, dat een vestiging heeft in Gent. Vlaanderen is echter niet bevoegd voor de loonkost, en dus mocht Peeters aan Elio Di Rupo vriendelijk vragen of het hem belieft iets te doen aan onze loonlasten.

Niets illustreert de impasse van ons land en de economische bedreiging voor Vlaanderen beter dan dit voorbeeld. Een multinational laat aan Vlaanderen weten dat de loonkost dringend moet dalen, en Vlaanderen moet België vervolgens smeken om iets te doen om de Vlaamse competitiviteit te vrijwaren. Eens te meer is het duidelijk: willen wij onze welvaart en ons welzijn veiligstellen, dan moeten we nu hervormen.

Vlaanderen mag niet economisch verzanden omdat het Belgische kader ons geen verdere groei toestaat. Wij moeten de sociaal-economische hefboomen in handen krijgen. Liefst vandaag, want morgen is het misschien te laat. Ons congres over confederalisme zal hierover gaan. Niet over structuren, maar over uw toekomst.

Bart De Wever
Algemeen voorzitter N-VA

Werkende 65-plussers hebben recht op sociale bescherming

De federale regering wil mensen langer aan het werk houden, maar ver-geet daar een sociaal luik aan te koppelen. Zo laat ze het na om gepen-sioneerden voldoende sociale bescherming te bieden.

De N-VA wil dat werkende gepensioneerden recht hebben op een sociale verzekering tegen het risico op arbeidsongeschiktheid. **N-VA-senator en professor sociale zekerheid Danny Pieters** heeft daartoe een wetsvoorstel ingediend. “De werkende gepensioneerden moeten, net zoals hun jongere collega’s, recht krijgen op een vervangingsinkomen en op de mogelijkheid tot reïntegratie en revalidatie”, legt Pieters uit. “Wie na zijn 65ste actief blijft, heeft recht op een fatsoenlijke sociale bescherming.”

© Niel Pieters

Geen exuberante lonen voor ziekenhuisdirecteuren

Een doorsnee directeur van een algemeen ziekenhuis in Vlaanderen verdient jaarlijks om en bij de 250 000 euro bruto. Maar er zijn uitschieters die tot 800 000 euro per jaar verdienen. **Louis Ide** vindt dat ontoelaatbaar.

“De gemiddelde jaarlonen zijn niet meer dan terecht,” meent **senator Louis Ide**, “want zie-

VRT blijft in Brussel

De N-VA is tevreden met de beslissing van de VRT om het nieuwe omroepgebouw neer te zetten op de site aan de Reyerslaan in Brussel.

Vlaams Parlementslid Wilfried Vandaele:

“De N-VA heeft er steeds voor gepleit dat de VRT in Brussel zou blijven. De Vlaamse openbare omroep moest, wat ons betreft, de band met de hoofdstad van Vlaanderen blijven behouden. Wij zijn dus blij dat het ‘kloppende hart’ van de VRT in Brussel blijft.”

kenhuisdirecteuren hebben een loodzware verantwoordelijkheid. Maar die excessen zijn onaanvaardbaar.” De financiering van ziekenhuizen gebeurt via overheidsmiddelen. **Louis Ide** diende daarom een wetsvoorstel in om de exuberante bedragen aan te pakken. “In mijn voorstel mag een directeur niet meer verdienen dan de minister-president van Vlaanderen, namelijk 240 000 euro bruto per jaar.”

Europa bant bijendodende pesticiden

Minder biodiversiteit, de varroamijt en het gebruik van pesticiden leiden al jaren tot een massale sterfte van bijen. Nochtans zijn bijen van groot belang. Europa schiet nu ook in actie.

Als bestuiver zijn bijen onvervangbaar voor de natuur en de landbouw. Hun economische waarde bedraagt tot 500 miljoen euro per jaar in België. De N-VA, bij monde van **Europarlementslid Mark Demesmaeker** en **Vlaams Parlementslid Tine Eerlingen**, reageert daarom verheugd op de Europese beslissing om het gebruik van bepaalde pesticiden in de landbouw te beperken. Vanaf 1 december mogen drie zogenaamde neonicotinoïden twee jaar lang niet meer gebruikt worden voor een hele lijst gewassen in periodes waarin de bijen actief zijn.

Vlaams bijenactieplan

“Ik had liever een iets meer verregaand verbod gezien”, geeft **Tine Eerlingen** toe. “Maar het is een goed begin dat deze maatregelen op Europees niveau worden doorgevoerd. België moet

© Dreamstime

“Vlaanderen moet alle zeilen bijzetten om het bijenactieplan uit te voeren”, vindt **Tine Eerlingen**.

deze Europese beslissingen nu tijdig omzetten in nationale wetgeving en hierover snel en duidelijk communiceren. **Vlaams minister van landbouw Kris Peeters** moet alle zeilen bijzetten om het Vlaamse bijenactieplan uit te voeren. Op die manier geven we meer kansen aan de kwetsbare bijen.”

N-VA wil komaf maken met partijpolitieke benoemingen

Binnenkort is de lang aangekondigde beursgang van bpost een feit. Door dat de verhoudingen in het aandeelhouderschap flink wijzigen, zal ook de samenstelling van de Raad van Bestuur van bpost ingrijpend veranderen.

Voor Kamerlid **Miranda Van Eetvelde** is die aanpassing de ideale aanleiding om de procedure voor de aanstelling van de bestuurders van autonome overheidsbedrijven transparanter te maken. “Het verleden leert dat de aanstelling van bestuurders eigenlijk neerkomt op een rondje partijpolitieke benoemingen”, aldus Van Eetvelde. “Het is tijd om hiermee komaf te maken en om als overheid het goede voorbeeld te geven. Ik werk daarom aan een wetsvoorstel om een meer objectieve en transparante benoemingsprocedure in te voeren.”

Miranda Van Eetvelde wil paal en perk stellen aan partijpolitieke benoemingen in autonome overheidsbedrijven.

Te weinig vrouwen in het leger

Het percentage vrouwelijke militairen in ons land schommelt al meer dan tien jaar rond de acht procent. Sinds 2010 daalt het percentage zelfs, ondanks maatregelen om meer vrouwen in het leger tewerk te stellen. N-VA-Kamerlid Karolien Grosemans vindt dat Defensie haar beleid ernstig moet evalueren.

“Defensie heeft een genderbeleid uitgewerkt dat tot een betere vertegenwoordiging van vrouwen in het leger moet leiden. Maar het is niet normaal dat Defensie ondanks de vele maatregelen geen goede resultaten kan voorleggen”, weet Grosemans. “In landen als Duitsland, Spanje, Portugal en Frankrijk stijgt het aandeel vrouwen in het leger jaar na jaar. Zij kunnen cijfers tot wel 15 procent voorleggen. Deze landen bewijzen dat er wel degelijk ruimte is voor groei.”

Het is dus hoog tijd dat de legertop zijn eigen beleid grondig evalueert. “We zullen de minister vragen dringend werk te maken van een evaluatie. Op basis van de resultaten moet er een bijsturing komen van het gehele genderbeleid”, zegt Karolien Grosemans.

In landen als Duitsland, Spanje, Portugal en Frankrijk stijgt het aandeel vrouwen in het leger jaar na jaar. In België daalt het percentage.

Regering plooit voor macht van ziekenfondsen

De ziekenfondsen hebben de voorbije jaren meer dan 200 miljoen euro ten onrechte teruggevorderd van hun leden. Dat was in strijd met de wet. Maar de regering is niet van plan de slachtoffers te vergoeden.

Dat bleek uit het antwoord van staatssecretaris Courard (PS) op een vraag van **N-VA-senator Elke Sleurs**. De regering wil enkel een oplossing zoeken voor de toekomst. “We spreken hier over terugvorderingen van tienduizenden euro’s per sociaal verzekerde”, legt Elke Sleurs uit.

Ziekenfonds zelf in fout

Sinds 1997 kunnen ten onrechte uitbetaalde bedragen niet meer teruggevorderd worden indien de uitbetaling te wijten is aan een fout of vergissing van het ziekenfonds. Maar de ziekenfondsen hebben zich daar niet aan gestoord en zijn geld blijven terugvorderen, ook al waren ze zelf in fout. “Die mensen die het geld kregen uitbetaald, waren zich van geen kwaad bewust. Ze handelden volledig te goeder trouw en leefden alle verplichtingen tegenover hun ziekenfondsen na. Vaak zaten ze bovendien in een zeer kwetsbare sociale en financiële positie. Dat de regering niet van plan is die slachtoffers te vergoeden en dus plooit voor de macht van de ziekenfondsen, is onaanvaardbaar”, concludeert Sleurs.

Congresvoorzitter Ben Weyts: “N-VA’ers, moei u ermee!”

Een voorzittershamertje heeft hij nog niet. Dat zal hij nochtans goed kunnen gebruiken wanneer hij begin volgend jaar in de Antwerpse Expo het partijcongres over het confederalisme zal leiden. Meer nog, congresvoorzitter Ben Weyts roept alle N-VA-leden op om de ontwerptekst aan te vullen en te verbeteren. Desnoods tot in het congresweekend zelf. “In geen enkele andere partij is de inspraak zo groot”, stelt hij.

Niet alleen de eigen N-VA-achterban kijkt reikhalzend uit naar het partijcongres dat de N-VA over acht maanden houdt. Ook politici van andere partijen, politieke journalisten, wetenschappers en zelfs buitenlandse waarnemers kunnen hun ongeduld amper bedwingen. Tegenstanders en critici dagen de N-VA al geruime tijd uit: waar blijven de teksten? Sommigen

halen er zelfs al naar uit, al moet de eerste tekst nog worden gepubliceerd. Deze dagen is het *bon ton* om de N-VA in een negatief daglicht te plaatsen. Ben Weyts verliest er zijn goed humeur niet bij. Hij laat zich evenmin opjagen, al beseft hij dat er veel op het spel staat. Het resultaat van dit congres, amper enkele maanden voor de verkiezingen van eind mei 2014, zal mee

bepalend zijn voor het succes van de partij.

Waarom is een congres over confederalisme nodig?

Ben Weyts: “Confederalisme is de enige weg die naar verandering leidt. De verandering die zo ontzettend nodig is. Vandaag moeten we toch vaststellen dat men er op federaal niveau niet meer in slaagt om de tegenstellingen tussen Vlamingen en Franstaligen te overbruggen. Van fundamentele hervormingen is geen sprake. En dus blijven we gewoon ter plaatse trappelen. Dat is het status quo dat de PS zo graag ziet. De klassieke partijen zijn al blij als ze er na maanden zwoegen in slagen een akkoord te bereiken. Zonder

generaties. De Vlamingen zijn dat fatalisme beu. Wij willen dat het vooruitgaat, dat het verandert. De N-VA gelooft en weet dat het anders kan. Ons congres zal die hoop, dat verlangen naar verandering vertolken in concrete, realistische voorstellen.”

Welke oplossingen kan het confederalisme aanreiken?

Ben Weyts: “Confederalisme wil zeggen dat we Vlamingen en Franstaligen de mogelijkheid geven om hun eigen problemen aan te pakken met hun eigen oplossingen en met eigen centen. Want op het Belgische niveau lukt het al lang niet meer. In plaats van elkaar te blokkeren, kunnen Vlamingen en Franstaligen beter zelf, op eigen kracht, hun toekomst uitstippelen. Dat is ook een kwestie van efficiëntie en zal beide gemeenschappen ten goede komen. Op sommige domeinen is het nuttig om nog met elkaar samen te werken, op andere helemaal niet meer. Precies dat willen we gaan uitklaren op ons congres van volgend jaar.

Eigenlijk willen we nu de ambitie realiseren die in 2002, bij de oprichting van de N-VA, als *baseline* op onze affiches stond: “Voor zes miljoen Vlamingen”. We willen een antwoord geven op de vraag welke veranderingen er nodig zijn om het welzijn en de welvaart van die zes miljoen Vlamingen veilig te stellen. Met het congres willen wij bewijzen dat het confederalisme moet en ook kan. We zullen aantonen dat dit concept realistisch is. En ik garandeer u dat we tijdens de discussies voor en op het congres de moeilijke punten niet uit de weg zullen gaan. Zo gaan we antwoorden geven op de te verwachten vragen vanuit Europa. En ook onze visie over hoe wij Brussel in een confederatie zien, zal helder en haalbaar worden geschetst.”

Nog maar eens een debat over structuren, zuchten tegenstanders. De mensen hebben wel andere zorgen.

Ben Weyts: “Confederalisme is net het

enige antwoord op die zorgen. Het is geen doel maar wel het enige middel om het doel te bereiken: zorgen voor verandering om zo de welvaart en het welzijn van zes miljoen Vlamingen te kunnen vrijwaren. Het gaat over de hefboomen die we nodig hebben om een eigen, aangepast beleid te voeren. Dát is onze ambitie!”

Dat blijkt uit de thema's van de studiedagen die worden georganiseerd in de maanden voor het congres.

Ben Weyts: “Wij hebben niet alle waarheid en wetenschap in pacht en willen daarom luisteren naar deskundigen uit binnen- en buitenland, van binnen en buiten de partij. Van deze experts hopen we veel te leren over thema's als solidariteit, sociaal beleid, fiscaliteit en Europa. Vanzelfsprekend gaan we ook luisteren naar specialisten op het vlak van de Brussel-problematiek en naar wijze vrouwen en mannen met kennis van staatshervormingen. Zij kunnen ons input geven.

“ *Confederalisme is geen doel op zich, maar een middel. Hét instrument om de keuzes te kunnen maken die onze welvaart veilig stellen en solidariteit verzekeren.*

De studiedagen zullen trouwens ook kunnen worden bijgewoond door mensen die geen lid zijn van de N-VA maar die wel oprecht geïnteresseerd zijn in onze benadering. Maar uiteindelijk zijn het natuurlijk wel onze leden die op het congres zullen beslissen.”

Hoe gaat u die inspraak van de leden organiseren?

Ben Weyts: “Een N-VA-congres verschilt danig van congressen van andere partijen. Bij ons is de inspraak bijzonder groot en echt. Alle leden, van ene BDW uit Antwerpen tot de veel jongere Katrien uit Zutendaal en

zich zorgen te maken over de inhoud van dat akkoord. Op de tegenstellingen antwoorden Di Rupo en co dat zij *le gouvernement du faisable* zijn. “Want,” zo hoor ik de federale regeringspartijen haast verontschuldigend zeggen, “meer zit er echt niet in.” Komaan zeg! Dat hoeven de Vlamingen die vooruit willen niet te aanvaarden.

Neem nu het zo belangrijke pensioen-dossier. In plaats van beslissingen te nemen, richt de federale regering nog maar eens een werkgroep op om het probleem te bekijken en te bestuderen. Terwijl de hervorming zo noodzakelijk is. Wij moeten toch meer ambitie tonen en daden stellen, in het belang van onze kinderen en van de volgende

BREEDBEELD

de gepensioneerde Jos uit Roeselare, kunnen hun mening geven in de aanloop naar het congres. En op het congres zelf.”

Is dat mogelijk?

Ben Weyts: “Op dit ogenblik zijn al themaverantwoordelijken bezig met de voorbereiding van teksten. Op basis daarvan zal de congrescommissie - die zal bestaan uit leden van het partijbestuur en afgevaardigden van al onze arrondissementele besturen - een eerste tekst maken. Vervolgens bezorgen we die tekst aan onze 40 000 leden. Zij kunnen de basistekst amenderen en dus voorstellen formuleren om de tekst aan te vullen en te verbeteren. Leden van de congrescommissie zullen ook naar de provincies trekken om een brede toelichting te geven bij de ontwerp tekst.”

“ *Alle leden, van ene BDW uit Antwerpen tot de veel jongere Katrien uit Zutendaal en de gepensioneerde Jos uit Roeselare, kunnen hun mening geven in de aanloop naar het congres.*

Nogmaals: is dat wel realistisch?

Ben Weyts: “Weet u, in 2002 telden we 10 000 leden en liepen er 1 302 amendementen binnen. Vandaag tellen we vier keer zoveel leden. Ik denk dus dat de brievenbus van het congressecretariaat zal uitpuilen en de mailbox al eens kan overlopen. Alle creatieve, opbouwende voorstellen zijn welkom. Vandaar mijn plechtige en nadrukkelijke oproep: ‘Alstublieft, beste leden, moei u ermee!’”

Hoe gebeurt de verwerking van alle suggesties en opmerkingen?

Ben Weyts: “De congrescommissie zal alle voorstellen bekijken en beoordelen. Sommige wijzigingen zullen worden opgenomen in een tweede versie,

Ben Weyts: “Met het congres willen wij bewijzen dat het confederalisme moet en ook kan. We zullen aantonen dat dit concept realistisch is.”

andere ideeën niet. Deze aangepaste tekst wordt opnieuw aan alle leden bezorgd. De beslissing over de eindtekst valt dan tijdens het driedaagse congres zelf. Daar zullen de leden nog de kans krijgen om hun al dan niet aanvaarde amendementen toe te lichten en te verdedigen. Desnoods tot in de plenaire vergadering op zondagochtend twee februari.”

Dreigt u niet te zullen verdrinken in de oceaan van teksten die over de leden en de voorzitter van de congrescommissie zal vloeien?

Ben Weyts: “Oceanen kennen golfbewegingen, met vloed en eb. (Lacht.) Natuurlijk besef ik dat dit een gigan-

tisch moeilijke democratische oefening wordt. Misschien zelfs gewaagd, want de media zullen deze operatie zeer kritisch volgen. Maar tegelijk is dit zo nodig en nuttig. En we willen al onze mensen betrekken bij de opbouw van ons programma.”

U lijkt me geen autoritair man. Toch zal u een ijzeren discipline moeten handhaven.

Ben Weyts: “Ik zal inderdaad niet kiezen voor de autoritaire aanpak, maar wel voor de diplomatische. Ik heb mijn eigen stijl en ik hoop de discussies met een glimlach te kunnen beslechten. Al vind ik dat nogal naïef klinken, niet?” (Schaterlacht.)

Op naar Antwerpen

Het congres vindt plaats in de zalen van Antwerp Expo en zal drie dagen duren: van vrijdagavond 31 januari tot zondagmiddag 2 februari. Alle leden die zich tijdig inschrijven zijn welkom.

In oktober is de congrescommissie klaar met haar eerste versie van de congresteksten. Deze teksten worden gepubliceerd als bijlage bij het Nieuw-Vlaams Magazine dat eind oktober in de bus valt.

Tegen 2 december moeten alle amendementen binnen zijn, waarna de congrescommissie aan de verwerking ervan kan beginnen.

Confederalisme is de sleutel voor een beter beleid

“Staatshervorming, instellingen, confederalisme, ... Waarmee is de N-VA toch bezig? Waarom besteden ze hun tijd niet aan jobs, welzijn, pensioenen, onderwijs, ... ?” Een veelgehoorde vraag, maar een vraag die voorbijgaat aan de kern van het probleem: om beleid te kunnen voeren heb je hefboomen nodig. En de belangrijkste hefboomen zitten vandaag op het Belgische niveau. We krijgen dus een Belgisch beleid dat niet is aangepast aan onze noden en waarover niemand tevreden is.

Resultaat? De Belgische belastingdruk en overheidsuitgaven zijn zowat de hoogste in de wereld en worden steeds groter. Dit komt bovenop de zowat hoogste staats-schuld ter wereld. De koopkracht staat onder druk, onze bedrijven verliezen concurrentievermogen. De werkloosheid stijgt, net zoals het aantal faillissementen, de inflatie en onze schuldgraad. Ondertussen dalen het ondernemersvertrouwen en de investeringen in onze economie.

De limieten van het Belgische kader

De N-VA stelt alleen vast wat eigenlijk overduidelijk is: we zijn gebotst op de limieten van het Belgische kader. Ons pensioenstelsel hervormen, werken lonend maken, de loonkosten verlagen, de competitiviteit herstellen, ondernemerschap aanmoedigen door een stabiele fiscaliteit, ... Dát zijn de paden die Vlaanderen moet bewandelen om te groeien. En dat zijn de paden die het federale niveau blokkeert.

Om die blokkering op te heffen, moet er aan de staatsstructuur worden gesleuteld. De N-VA wil niet ‘splitsen om te splitsen’. Integendeel, een andere aanpak is nodig om de welvaart en het welzijn van alle Vlamingen én Franstaligen veilig te stellen. Daarvoor moeten we een nieuwe weg in-

slaan. En daar gaat confederalisme over. Confederalisme is dus geen verhaal van institutionele hervormingen, maar gaat over onze toekomst én die van onze kinderen.

De zesde staatshervorming gaat niet ver genoeg

Een andere veelgehoorde vraag is de volgende: “Die zesde staatshervorming van Di Rupo is toch bijzonder groot en zal toch voor een oplossing zorgen op het vlak van gezondheids-, gezins- en arbeidsmarktbeleid? En je kan toch geen zevende verdieping bouwen zolang de zesde nog niet is afgewerkt?”

De zesde staatshervorming bevat inderdaad een aantal positieve elementen. Vlaanderen krijgt bijvoorbeeld meer bevoegdheden om een eigen woonbeleid en een eigen gezinsbeleid te voeren. De dienstcheques worden overgeheveld en op de arbeidsmarkt kan een gericht doelgroepenbeleid worden gevoerd. Dat zijn zonder meer (kleine) stappen vooruit. Maar deze zesde staatshervorming is vooral een bric-à-brac die duur wordt betaald. Vlaanderen verliest zowat 2,2 miljard euro tegen 2030. Bovendien zal deze hervorming er niet voor zorgen dat één overheid bevoegd wordt voor het volledige beleidsdomein. Daardoor krijgen de burgers niet waar ze recht op hebben: een efficiënte overheid.

Een optimistisch en ambitieus verhaal

De regering wil een zesde verdieping bouwen maar gaat voorbij aan de vaststelling dat de fundamenten van het gebouw niet deugen. De zesde staatshervorming is duidelijk niet de grote omwenteling die CD&V er nu van maakt. Het is niet de Copernicaanse omwenteling die Kris Peeters wilde, en niet de *Big Bang* waarvoor Eric Van Rompuy pleitte in het verleden. De andere partijen erkennen dat ook zelf. Ze zeggen nu al dat een zevende staatshervorming nodig is ... maar die mag pas onderhandeld worden in 2019.

De N-VA legt zich daar niet bij neer. Wij hebben meer ambitie. Confederalisme is daarbij geen doel op zich, maar een middel. De N-VA gaat niet voor een dor institutioneel project, maar voor een optimistisch en ambitieus verhaal dat jong en oud perspectief biedt. Confederalisme is hét instrument om de broodnodige keuzes te kunnen maken voor onze welvaart en voor solidariteit. Het is de sleutel tot echte democratie en goed bestuur.

Geert Bourgeois haalt de bestuurlijke mosterd in Denemarken

Vlaams minister Geert Bourgeois trok vorige maand naar de Deense hoofdstad Kopenhagen. Hij sprak er met nationale en lokale politici, ambtenaren en experts op het vlak van de bestuurlijke organisatie in Denemarken. Het Scandinavische model biedt interessante inzichten voor Vlaanderen.

Zes jaar geleden kende Denemarken nog een bestuurlijke organisatie met een paar honderd gemeentes, zoals wij die vandaag ook in Vlaanderen kennen. Maar in 2007 voerde het een ingrijpende hervorming door: een grote fusieoperatie gekoppeld aan de toekenning van ruime bevoegdheden aan de gemeenten. Vandaag evalueert Denemarken de operatie positief. De hertekening gaf vorm aan een sterke bestuurlijke structuur met slagkrachtige gemeenten die enerzijds veel bevoegdheden hebben en anderzijds gekenmerkt zijn door een lage armoede-graad, een hoge activiteitsgraad en gezonde overheidsfinanciën.

Een grote stap vooruit

Voor al op het vlak van dienstverlening zette Denemarken een grote stap vooruit na de hervorming. Zowel op het

platteland als in de stad haalt de lokale dienstverlening voor de Deense burgers eenzelfde niveau. Denemarken zet bovendien volop in op digitalisering: de burger kan van thuis uit bijvoorbeeld een adreswijziging doorgeven of sociale dienstverlening aanvragen.

Voorbeeld voor Vlaanderen

Minister Bourgeois sprak uitgebreid met de Deense minister van Binnenlandse Aangelegenheden Margrethe Vestager over de manier waarop Denemarken de hervorming heeft aangepakt. “De Deense inzichten kunnen zeer nuttig zijn om ook in Vlaanderen de interne staatshervorming te doen slagen”, zegt Geert Bourgeois over deze gesprekken. “In Denemarken bleek dat de gefuseerde gemeenten eerst een transitieperiode met hogere kosten en uitgaven doormaakten, maar na drie jaar plukten ze al de vruchten van de grotere schaal, zoals een professionelere administratie, meer kennis en expertise, een uitgebreider dienstenpakket en een efficiëntere dienstverlening.”

Bestuurskrachtige Vlaamse gemeenten

Voor Vlaams minister Geert Bourgeois is Denemarken een mooi voorbeeld voor Vlaanderen. “Met onze interne Vlaamse staatshervorming hebben we

Vlaams minister Bourgeois: “Als Vlaanderen echt bestuurskrachtige lokale overheden wil, zal het de komende jaren nog stappen moeten zetten in de staatshervorming.”

al een grote stap gezet naar meer lokale autonomie, bevoegdheden en democratie. We bevinden ons nu tussen de *maire-facteur* van Frankrijk en de sterke Deense gemeenten, die beter gewapend zijn tegen de financieel-economische crisis. Als Vlaanderen echt bestuurskrachtige lokale overheden wil, zal het de komende jaren nog stappen moeten zetten in de staatshervorming. Door fusies, of door vaste, democratisch gelegitimeerde samenwerking”, besluit Geert Bourgeois.

- Denemarken verminderde in 2007 het aantal gemeenten van 279 tot 98. Een gemeente telt gemiddeld 56 000 inwoners.
- De provincies werden afgeschaft. Na de hertekening bleven er vijf regio's over. Die zijn voornamelijk bevoegd voor ziekenhuizen. Ze hebben geen fiscale bevoegdheid.
- De gemeenten zijn autonoom bevoegd voor tal van beleidsdomeinen: sociaal welzijn, kinderopvang, onderwijs, activeringsbeleid, inburgering, civiele bescherming, ...

Sneller en goedkoper investeren dankzij de omgevingsvergunning

De Vlaamse Regering heeft een belangrijke stap gezet voor de invoering van een omgevingsvergunning. Die moet de bestaande milieu- en stedenbouwkundige vergunningen integreren en de vergunningsprocedure eenvoudiger en goedkoper maken.

Het is een oud zeer: een ondernemer die vandaag een productiehal of een opslagplaats wil bouwen of uitbaten, moet een lange, dure en soms onzekere administratieve weg afleggen voor hij over alle vergunningen beschikt. Hij moet achter een bouwvergunning aan voor het plaatsen van het gebouw, en hij heeft een milieuvergunning nodig voor de exploitatie van zijn activiteit. Hij moet dus twee verschillende procedures doorlopen, twee keer dezelfde adviesinstanties raadplegen, twee keer een openbaar onderzoek afwachten, en op het einde van de rit moet hij wachten op twee vergunningen. En als hij pech heeft, zijn die twee tegenstrijdig.

Geïntegreerde bouw- en milieuvergunning

Geen wonder dus dat de bedrijfswereld al twintig jaar op dezelfde nagel hamert en vraagt om de integratie van de bouw- en milieuvergunning. De overheid heeft in vorige legislaturen al heel wat pogingen ondernomen om daar werk van te maken, maar het dossier liep telkens vast. Philippe Muyters, Vlaams minister van Ruimtelijke Ordening, beseft dit als geen ander. “Als ondernemer was ik midden de jaren tachtig al met het dossier bezig”, herinnert Muyters zich. “Eerst als milieu-expert, later als vragende partij namens de Vlaamse bedrijfswereld. Ik ben dus bijzonder blij dat mijn coalitiepartners in de Vlaamse Regering mee in het verhaal van de unieke omgevingsvergunning gestapt zijn, hoewel dit niet was opgenomen in het regeerakkoord. Vlaanderen doet alles wat het binnen de eigen bevoegdheden kan om de internationale concurrentiepositie van de Vlaamse bedrijven te verbeteren.”

Tijdswinst en rechtszekerheid

De omgevingsvergunning betekent een gigantisch grote vooruitgang voor ondernemers. “Voortaan moeten ze maar één aanvraag doen en één procedure doorlopen met één openbaar onderzoek en één adviesronde. Dit leidt tot één beslissing die genomen wordt door één bestuursniveau”, vat de minister samen. “De omgevingsvergunning creëert niet alleen tijdswinst, maar ook rechtszekerheid: de procedurestappen zijn eenvoudig en kort, en de termijnen worden dwingend. Zo weet je perfect hoe lang de procedure zal duren.”

Bij de gewone procedure, waarin een openbaar onderzoek wordt gevoerd, is de beslissingstermijn 105 dagen. Daarnaast komt er een vereenvoudigde procedure, die een beslissingstermijn van 60 dagen heeft. “In principe kun je voor alles terecht bij het schepencollege van

de gemeente. Alleen in bijzondere gevallen zal een omgevingsvergunningscommissie samengeroepen worden met vertegenwoordigers van alle betrokken overheden”, legt Muyters uit. De vergunning wordt bovendien permanent én kosteloos. Nu geldt een milieuvergunning maximaal 20 jaar en bedraagt de kostprijs al gauw 4 000 euro.

Duidelijkheid over haalbaarheid

“Ik ben ook blij met de invoering van het vooroverleg en de administratieve lus”, zegt Philippe Muyters. “Concreet kan de initiatiefnemer al in een vroeg stadium samen met de overheid en andere belanghebbenden de bezorgdheden van iedereen bekijken. Zo is er snel duidelijkheid over de haalbaarheid van het project en krijgt de initiatiefnemer de kans het project eventueel bij te sturen. En dankzij de administratieve lus kan de vergunningsaanvrager na het openbaar onderzoek of tijdens de administratieve beroepsprocedure de vergunningsaanvraag nog wijzigen zonder dat er een volledig nieuwe aanvraag moet worden ingediend.”

Vlaanderen doet alles wat het binnen de eigen bevoegdheden kan om de internationale concurrentiepositie van de Vlaamse bedrijven te verbeteren.

Armoedebestrijding is een Vlaamse prioriteit

Armoede is een bijzonder taai en veelkoppig monster dat zich zeer moeilijk gewonnen geeft. Het treft mensen keihard in hun toekomstkansen, hun waardigheid, hun gezondheid en - wellicht nog het meest dramatische voor een ouder - in de opvoeding van hun kinderen.

Er is goed nieuws. De Vlaamse Regering is er vorig jaar in geslaagd om de armoede in Vlaanderen terug te dringen in vergelijking met 2011, dankzij haar zogenaamde ‘transversale aanpak’: elke minister neemt in zijn of haar beleidsdomein initiatieven om de armoedeproblematiek te voorkomen en te bestrijden. Twee jaar geleden leefden 650 000 mensen onder de armoederisicodrempel, in 2012 was dit aantal gedaald naar 610 000. Transversaliteit werkt duidelijk.

Kinderarmoede

De Vlaamse aanpak van het armoede-probleem bewandelt het juiste pad maar heeft nog een lange tocht voor de boeg. De kinderarmoede, bijvoorbeeld, blijft stijgen. Van zes procent in 2001 naar bijna tien procent in 2011. Ook het aantal gezinnen dat gebruik maakt van de erkende instellingen voor budget- en schuldhulpverlening stijgt. Dat waren er vorig jaar liefst 66 000. Het verband tussen de toename van

kinderarmoede enerzijds en éénouder-gezinnen die kwetsbaar zijn op het vlak van budgetbeheer en schulden anderzijds, ligt voor de hand.

Budget- en schuldhulpverlening

Voor de N-VA volgt Vlaams volksvertegenwoordiger Helga Stevens de dossiers rond welzijn, volksgezondheid, gezin en armoede op. “De Vlaamse Regering heeft de ambitie om tegen 2020 het aantal kinderen dat wordt geboren in een kansarm gezin te halveren. Dat is een ambitie die de N-VA uiteraard deelt. De instrumenten zijn er, de transversale werkwijze begint resultaten op te leveren.”

De beste armoedebestrijding is in eerste instantie armoedepreventie. “We moeten eerst en vooral voorkomen dat gezinnen afglijden naar kansarmoede”, verduidelijkt Stevens. “Vandaar ook ons pleidooi om, bij voorkeur op structurele basis, te investeren in meer en sterkere instellingen voor budget- en

schuldhulpverlening. We moeten dit cruciale instrument in armoedepreventie zo slagvaardig mogelijk maken.”

Lokale initiatieven

Maar ook de steden en gemeenten hebben een cruciale rol. De armoede-problematiek varieert van stad tot stad en van gemeente tot gemeente. “De lokale OCMW’s zijn de evidente actoren,” stelt Helga Stevens, “maar er zijn ook andere hefbomen om de armoede-problematiek lokaal aan te pakken. Denk maar aan het Stedenfonds bijvoorbeeld, of het Plattelandsfonds. Deze initiatieven kunnen lokale projecten van middellange termijn faciliteren. Middels deze fondsen moeten we van armoedepreventie en -bestrijding een absolute prioriteit maken.”

Actie dus, maar met focus. “Tijd en middelen zijn schaars en kostbaar, zeker in budgettair krappe jaren. Als we de ambitie hebben om armoede verder terug te dringen en kinderarmoede te halveren tegen 2020 moeten we durven kiezen voor een aanpak op lange en middellange termijn in plaats van eenmalige of kortstondige impulsen”, besluit Helga Stevens.

Wat in Nederland kan, moet ook hier kunnen

Vorig jaar besliste Nederland dat de koning(in) geen rol meer speelt bij de formatie van de regering. Wat in Nederland kan, moet ook in België kunnen, vindt N-VA-Kamerlid Theo Francken. Hij diende daarom een voorstel in om de voorzitter van de Kamer te belasten met de formatie van de federale regering.

“De vergelijking met Nederland is bijzonder interessant”, steekt Francken van wal. “Ook Nederland kent moeilijke politieke tijden, en meerdere kabinetten kwamen de voorbije jaren ten val. Maar vorig jaar werd in het reglement van de Nederlandse Tweede Kamer ingeschreven dat het parlement voortaan de formatie aanstuurt. Dat nieuwe systeem heeft al onmiddellijk zijn verdiensten bewezen en men is er vrij snel in geslaagd om een nieuwe, stabiele regering te vormen.”

Bovendien regelt zowel de grondwet van Nederland als die van België enkel de benoeming van de ministers en de staatssecretarissen. Het formatiebeeraad wordt niet grondwettelijk geregeld. “Het is dus perfect mogelijk om het formatiebeeraad te regelen zonder grondwetswijzing. Een aanpassing van het reglement van de Kamer volstaat”, zegt Theo Francken, die eind april daartoe een voorstel indiende. “Momenteel is er in het federale parlement geen meerderheid om het koningschap af te schaffen. Het heeft dus geen zin dat we

op die nagel blijven hameren. Maar de N-VA vraagt wel dat de Belgische koning een louter ceremoniële rol krijgt zodra koning Albert de fakkel doorgeeft.”

Wil van de kiezer

Sommigen argumenteren dat er nood is aan een neutrale persoon om de formatie te leiden. “Maar neutraliteit wil zeggen dat die persoon het formatieproces dermate moet begeleiden dat uiteindelijk de wil van de kiezer tot uiting komt bij de vorming van de regering,” stelt Francken, “en niet de wil of de wens van de koning. Tijdens het formatiebeeraad na de verkiezingen van 2010 werd de wil van de Vlaamse kiezer gewoonweg genegeerd. Dat is ongehoord in een democratie.”

“

Er is in het federale parlement geen meerderheid om het koningschap af te schaffen. De N-VA pleit daarom voor een hervorming.

De regeringen van de gemeenschappen en de gewesten worden bovendien ge-

vormd zonder tussenkomst van de koning. “Er is een politiek gebruik dat de grootste partij aan zet komt. Er kunnen dus ook zonder tussenkomst van de koning regeringen worden gevormd.”

Geen partijcreatuur

De N-VA stelt daarom voor om de (nieuw verkozen) voorzitter van de Kamer te belasten met de formatie van de federale regering. “Parlementsleden zullen op dit punt dus hun verantwoordelijkheid moeten nemen en geen ‘partijcreatuur’ aanstellen als voorzitter”, benadrukt Francken. “Het moet iemand zijn die de kwaliteiten heeft om de wil van de kiezer in het formatiebeeraad aan bod te laten komen. Het is niet de bedoeling dat hij of zij alleen de voorzitter van de meerderheid is. De voorzitter moet minstens gedurende het formatiebeeraad boven de partijen staan.”

Het debat over dit thema in *De Zevende Dag* (21/04/2013) toonde aan dat Open Vld, sp.a, Groen en Vlaams Belang bereid zijn die stap te zetten. Ook gewezen premier Jean-Luc Dehaene van CD&V acht deze evolutie niet te vermijden. “In een normale democratie zou men mogen verwachten dat ook alle Franstalige partijen bereid zijn om van België een betere democratie te maken”, besluit Theo Francken. “Wij vertrouwen er dan ook op dat alle partijen de daad bij het woord zullen voegen.”

Iris Essers

De 31-jarige Iris is ledenverantwoordelijke van de N-VA-afdeling in het Limburgse Bocholt. Deze jonge afdeling is in volle groei. Samen met het volledige bestuur wil Iris de komende jaren nóg meer leden aantrekken.

Iris is een geboren Voerense en woonde tot haar 12de in de Vlaamse enclave. “De betogingen in de jaren tachtig herinner ik mij nog heel goed. Mijn vader was politieagent in Voeren en we woonden dicht bij de kazerne. Zo heb ik op jonge leeftijd al een Vlaams bewustzijn meegekregen, en een grote algemene interesse voor wat er zich in de wereld afspeelt.”

Een N-VA-lidkaart kocht Iris in december 2011. “N-VA Bocholt werd pas in november 2011 opgestart. Mijn broer Davy was als secretaris een van de drijvende krachten van de kersverse afdeling. Via hem ben ik eerst lid, en vlak daarna bestuurslid geworden. Toen nog als enige vrouw. Mij overtuigen was niet echt nodig. Sympathie voor de N-VA had ik al langer, in het bijzonder voor de rechtlijnige houding van de partij. Maar ook uit engage-

ment voor mijn gemeente werd ik lid. De schuldenlast van Bocholt moet drastisch naar beneden, want het kan toch niet dat die schuld op de schouders van jonge mensen wordt gelegd. Om dat te realiseren zijn besparingen nodig, en zeker geen belastingverhogingen. Maar tegelijkertijd moeten we jonge ondernemers ook voldoende kansen geven om hun dromen waar te maken.”

Vanuit deze duidelijke visie steunde Iris een jaar later vanop de 7de plaats de N-VA-lijst in Bocholt. De jonge afdeling scoorde 22,1 procent en haalde vijf zetels in de gemeenteraad. “Ik ben heel tevreden met dit resultaat. Zelf ambieer ik niet onmiddellijk een politiek mandaat. Ik zet mij liever in achter de schermen. Tijdens de kiescampagne in 2012 zorgde ik voor de communicatie naar onze leden en probeerde ik vooral

jongeren te overtuigen om voor de N-VA te kiezen.”

Bij de bestuursverkiezingen van maart 2013 werd Iris ledenverantwoordelijke. “De ledenhernieuwing in onze afdeling loopt erg vlot. De meeste leden hernieuwen spontaan hun lidmaatschap, vermoedelijk omdat we zo’n jonge afdeling zijn. De komende weken moeten we slechts een handvol leden nog een huisbezoek brengen, met hun lidkaart van 2013 in de hand.” Samen met de andere bestuursleden wil Iris de komende maanden vooral meer leden werven, onder meer door activiteiten te organiseren. Ervaring als organisator heeft Iris te over. Ze was jaren actief in de Chiro in Voeren en ook later, bij de KSJ in Reppel (Bocholt), organiseerde ze tal van evenementen. Ook haar professionele ervaring is een troef voor de N-VA. “Ik werk momenteel als teamcoach in een callcenter. Dagelijks motiveer en coach ik een groep van 18 medewerkers. Die ervaring wil ik gebruiken om vooral jonge mensen warm te maken voor het politieke bedrijf, zodat ze weten wat er in hun gemeente gebeurt.”

Lid van de N-VA sinds: 2011

Houdt van: mijn neefjes Yelle en Yonah, humor en ‘no nonsense’

Levensmotto: denk positief

Culinair hoogtepunt: de Italiaanse keuken

Laatste boek: de misdaadroman *Verliefd* (Patrick De Bruyn)

Favoriete tv-programma: *Wat als ...*

Favoriete film: *Tot altijd*

Favoriete reisbestemming: Australië

Els Pieraerts: “Meemoeders moeten hun eigen kinderen adopteren”

Els Pieraerts is teamcoach bij çavaria, de koepelorganisatie voor holebi- en transgenderverenigingen in Vlaanderen en Brussel. We stelden haar een paar vragen naar aanleiding van de Internationale Dag tegen Homofobie op 17 mei en de Gay Pride, dit jaar op 18 mei.

Is zoiets als een jaarlijkse Pride nog nodig? Bevestigt dit niet de cliché-beelden die bestaan?

We komen op straat omdat er toch nog een aantal aanpassingen aan wetten nodig zijn voor holebi's en transgenders (LGBT's). Maar tegelijkertijd feesten we omdat er al zo veel verwezenlijkt werd. De media mogen extravagante beelden van de Pride tonen zolang de twee mama's met hun baby of de 85-jarige man in pak ook in beeld komen.

'De grote strijd' voor gelijke rechten voor holebi's is in Vlaanderen gestreden. Toch zijn er nog heel wat uitdagingen. Welke zijn voor çavaria de belangrijkste?

Er zijn nog een aantal onvolmaakt-heden in de wet. Denk bijvoorbeeld aan een vrouwenkoppel, waarbij de niet-biologische moeder haar eigen kind moet adopteren om erkend te worden als ouder. We willen een gelijk-schakeling met heterokoppels: de vader kan zijn kind heel eenvoudig erkennen of is zelfs automatisch ouder. Daarnaast focust çavaria ook op het welzijn van holebi's en transgenders. Heel wat LGBT's - en trouwens ook hetero's - die niet beantwoorden aan de clichés van 'mannelijkheid' en 'vrouwelijkheid' die de maatschappij voor-

opstelt, voelen zich daardoor niet altijd goed in hun vel. We willen het stereotiepe denken van de samenleving veranderen, maar daarvoor heb je een grote maatschappelijke 'genderklik' nodig.

Heeft de holebi- en transgenderbeweging vandaag nog andere eisen?

Vandaag zegt de wet rond transseksualiteit dat iemand pas het andere geslacht kan aannemen als die persoon niet meer vruchtbaar is in het geboortegeslacht. Wij vinden dat een schending van mensenrechten. Ook de antidiscriminatiewet is onvolledig. Men kan je geen job of woonst ontzeggen omwille van onder andere je leeftijd,

geslacht of seksuele geaardheid, maar een transgender is niet beschermd. Dat kan eenvoudig opgelost worden door de wet uit te breiden met de begrippen 'genderidentiteit' en 'genderexpressie'.

De cijfers voor hiv blijven verontrustend hoog in ons land. Hoe reageert de holebigemeenschap daarop?

We zijn ons daarvan bewust en het stemt ons niet vrolijk. We kunnen er enkel voor pleiten om de inspanningen op het vlak van preventie vol te houden en te versterken. Ook psychisch welzijn speelt daarin een rol: als mensen zich slecht voelen in hun vel, gaan ze sneller risicogedrag vertonen, ook op seksueel vlak. De federale minister van Volksgezondheid heeft een aids-actieplan aangekondigd. We hopen dat zij daarin ook rekening houdt met het ruimere welzijnsaspect.

www.cavaria.be

Els Pieraerts: “We willen het stereotiepe denken over mannelijkheid en vrouwelijkheid veranderen. Maar daarvoor heb je een maatschappelijke ‘genderklik’ nodig.”

Akkoord Servië en Kosovo: mijlpaal, maar geen eindpunt

Het akkoord dat Servië en Kosovo op 19 april afsloten, is zonder meer historisch te noemen. In 2008 verklaarde Kosovo zich onafhankelijk, maar Servië weigerde dat te erkennen. De Europese Unie slaagde erin te bemiddelen. Het akkoord is geen eindpunt in de toenadering tussen beide landen, wel een belangrijke mijlpaal.

Begin april vond in Meran (Zuid-Tirol) de Algemene Vergadering plaats van de Europese Vrije Alliantie (EVA). Voor de N-VA tekenden Mark Demesmaeker, Eric Defoort en Jan Jambon present. Ze hielden op weg van Innsbruck naar Meran even halt bij het graf van de Tirolse vrijheidsstrijder Andreas Hofer (1767-1810). Die leidde in de vrijheidsstrijd van 1809 de Tirolers drie keer tot een overwinning op de Franse troepen van Napoleon.

N-VA-volksvertegenwoordiger Daphné Dumery volgt de toenadering tussen beide landen op in de Kamer en in de Raad van Europa. “In Kosovo bestaat de bevolking vooral uit etnische Albanezen, maar in het noorden wonen bijna 50 000 Serviërs”, weet Dumery. “Het recente akkoord is diplomatieke spijttechnologie: Servië erkent niet de onafhankelijkheid van Kosovo maar aanvaardt wel de bevoegdheid van de regering in Pristina over het volledige Kosovaarse grondgebied. Kosovo verleent in ruil autonomie aan de Servische bevolking in het noorden. Het Kosovaarse leger zal zich ook terugtrekken uit dit gebied.”

Vijftien jaar na de oorlog om Kosovo en de NAVO-luchtaanvallen tegen de toenmalige Servische leider Milosevic is dit akkoord ontegensprekelijk een stap richting stabiliteit en vrede in de hele regio van de Balkan.

Woorden in daden omzetten

Voor Catherine Ashton en de Europese diplomatieke dienst is het akkoord een succes. Al plaatst Dumery daar wel een belangrijke kanttekening bij: “In de eerste plaats is het niet dankzij de onderhandelings technieken van Ashton

dat dit akkoord er is gekomen. Wel omdat Servië en Kosovo er zelf beter van worden. Het akkoord vergroot de politieke en economische toenadering tussen beide landen en de Europese Unie. Samenwerking is ook in ons belang: denk maar aan het migratiebeleid en de strijd tegen de georganiseerde misdaad.”

Dat betekent dat Europa het akkoord van nabij moet opvolgen. “Niet alleen met woorden maar ook met daden. Kosovo moet autonomie verlenen aan de Servische minderheid in het noorden. Maar ook Servië zal zich aan de afspraken moeten houden. De regering in de Servische hoofdstad Belgrado moet zich terughoudend opstellen ten opzichte van de Servische Kosovaren. Pas in de uitvoering van het akkoord zal duidelijk worden of de toenadering tussen beide landen en Brussel kans heeft op slagen”, waarschuwt Dumery.

Lid van de Verenigde Naties

Vroeg of laat zal ook Servië de juridische onafhankelijkheid van Kosovo moeten aanvaarden. Vandaag erkennen ‘slechts’ 99 landen Kosovo. Daphné Dumery: “Kosovo moet een verantwoordelijke partner van de internationale gemeenschap worden, met de rechten en plichten die daaraan verbonden zijn. Om lid te worden van de Verenigde Naties is een tweederdemeerderheid nodig in de Algemene Vergadering. Heel wat landen, waaronder enkele lidstaten van de Europese Unie, zouden de *de facto* onafhankelijkheid van Kosovo ook *de iure* moeten erkennen”, besluit Dumery.

Vlaanderen moet aan zet blijven

De beslissing van minister van Buitenlandse Zaken Didier Reynders (MR) om federale adviseurs in de economische diplomatie aan te stellen, lokte heel wat verzet uit van de deelstaten. De Vlaamse Regering trekt alvast naar de Raad van State om de beslissing van Reynders te laten vernietigen, want die gaat in tegen de bevoegdheidsverdeling.

“Sinds de staatshervorming van 1993 is buitenlandse handel een bevoegdheid van de deelstaten”, legt Vlaams volksvertegenwoordiger Karim Van Overmeire uit. “Vlaanderen beschikt over zijn eigen dienst om export te promoten en investeringen aan te trekken: *Flanders Investment and Trade (FIT)*.” Met wereldwijd meer dan 90 kantoren steunt FIT de Vlaamse bedrijven en burgers in het buitenland. “Maar de federale regering wil de klok terugdraaien”, weet Van Overmeire. “Met het aanstellen van federale economische adviseurs begeeft Reynders zich op het terrein van de deelstaten.”

“*Er is weinig reden tot heimwee naar het oude beleid onder de Belgische paraplu.*”

Zonder overleg

Voor het feit dat de federale regering deze beslissing heeft genomen zonder te overleggen met Vlaanderen zet kwaad bloed. “Het KB dat de adviseurs aanstelt, werd door de federale meerderheidspartijen aangenomen. Vandaag zijn de eerste adviseurs al aangesteld in Brazilië”, aldus Van Overmeire. Ook de herziening van het federaal netwerk van ambassades en consulaten, waarin veel FIT-kantoren zijn gehuisvest, is allerminst een toonbeeld van luisterbereidheid. Posten werden geopend

en gesloten zonder de deelstaten te consulteren.

Misplaatste nostalgie

Nochtans is er weinig reden tot heimwee naar het oude beleid onder de Belgische paraplu. “De cijfers spreken voor zich. In 1993 lag het Vlaamse aandeel in de export op 67 procent. Vandaag is dat gestegen naar meer dan 80 procent. De overheveling heeft haar doel niet gemist”, luidt het bij N-VA-Kamerlid Peter Luykx, die samen met senator Karl Vanlouwe het dossier opvolgt op federaal niveau.

Naast een economische ziet Luykx ook een politieke meerwaarde voor de overheveling. “Economische diplomatie vergt een andere aanpak

Karim Van Overmeire: “Minister Reynders begeeft zich op het terrein van de deelstaten.”

dan de traditionele diplomatie. Voor bedrijven die willen investeren in het buitenland is het cruciaal dat ze op de hoogte zijn van de kansen én van de plaatselijke risico's, zoals bijvoorbeeld corruptie.” Een federale ambassadeur die deze taak ter harte nam, moest enkele maanden geleden echter zijn koffers pakken omdat hij een correcte analyse maakte.

Peter Luykx: “Economische diplomatie vergt een andere aanpak dan de traditionele diplomatie.”

“Reynders gaf hiervoor als reden dat diplomaten ‘terughoudend’ moeten zijn. Maar voor een economische diplomatie die de waarheid niet onder ogen durft te zien, passen wij”, benadrukt Luykx.

Geen avonturen

Toch betekent dit niet dat Vlaanderen volledig op zichzelf is aangewezen. “Op het terrein werkt FIT vaak heel goed samen met de Waalse tegenhanger AWEX. Laat ons deze geest van constructieve samenwerking tussen de deelstaten niet op de helling zetten. Sinds kort werken we trouwens ook met Nederland samen”, besluit Peter Luykx. “De economische crisis is geen moment voor avonturen.”

Trefdag Jong N-VA:

“We moeten de gemeenschap herstellen”

Jong N-VA organiseerde op 4 mei haar eerste - en succesvolle - trefdag van 2013. Peter De Roover (chef-politiek van het maandblad Doorbraak) belichtte het democratisch deficit in België en Jan Verheyen ging in gesprek over de cultuursector. Daarna sprak N-VA-partijwoordvoerder Joachim Pohlmann over gemeenschapsvorming.

Nog niet zo heel lang geleden was Pohlmann zelf nog Jong N-VA'er. Voor de jonge leeuwen van vandaag was zijn presentatie een perfecte gelegenheid om

Ongeveer 125 jonge leeuwen verdiepten zich in het concept 'gemeenschapsvorming', een van de fundamenten van de N-VA.

zich te verdiepen in een van de fundamenten van onze partij. In zijn uiteenzetting ging Pohlmann van start met de Franse 19de-eeuwse denker Alexis de Toqueville: “Democratie streeft naar gelijkheid. Grote sociale verschillen worden weggewerkt en dat biedt mogelijkheden tot individuele ontplooiing.”

De allesomvattende staat

“Democratie en individualisme zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden”, stelde Joachim Pohlmann. “Daardoor is onze samenleving een massa van gelijke individuen geworden, met elk hun eigen interesses, bekommernissen en passies. De staat harmonieert deze kleine wereldjes met een zo ruim mogelijk regelgevend kader, vaak tot in de kleinste details.”

“Maar de burger wordt steeds afhankelijker van de allesomvattende staat.

Bewust of onbewust richten we ons naar de overheid om allerlei zaken op te lossen. Mensen ontlopen hun eigen verantwoordelijkheid door zich te verschuilen achter regeltjes en bureaucratie. De staat neemt de plaats van de gemeenschap in, en zo raakt het kostbare weefsel van de samenleving zoek”, analyseerde Pohlmann.

Het kwetsbare weefsel

En wat is die gemeenschap dan? “Het is een geheel van intermediaire instituties zoals familie, scholen, jeugdverenigingen, internetgemeenschappen en sportclubs”, definieerde Pohlmann. “Zij vormen de gemeenschap en zijn op zichzelf ook een gemeenschap.” Betrokkenheid in de gemeenschap is dan ook het belangrijkste beschermingsmiddel van de democratie. “Via participatie beseffen we dat onze eigenbelangen overeenkomen met de belangen van anderen.

Gastspreker Joachim Pohlmann: “Als we solidariteit en democratie willen vrijwaren, moeten we de gemeenschap herstellen.”

Dat is het fundament van onze democratie. Uit die wisselwerking ontstaan het algemeen belang en solidariteit, waarop we kunnen voortbouwen. Daarom is dat kwetsbare weefsel zo belangrijk.”

Solidariteit is een product

Solidariteit gaat dus niet vooraf aan gemeenschapsvorming, het is er een product van. Vandaag wordt solidariteit hoofdzakelijk via de staat geregeld. De rol van de gemeenschap wordt steeds kleiner en het individu onverschillig. Volgens Pohlmann moeten we ervoor zorgen dat gemeenschap en individu niet aan elkaar tegengesteld zijn, maar juist compatibel en verbonden. “Als we solidariteit en democratie willen vrijwaren, moeten we de gemeenschap herstellen. Want het volk is er niet louter om een systeem of een sociale zekerheid in stand te houden. Het is net omgekeerd: structuren en overheden moeten de gemeenschap ondersteunen.”

Dat is de essentie. Een natie kan zichzelf verheffen. Niet door mensen levenslang afhankelijk te maken van overheidsgeld, maar door te activeren en mekaar te helpen.

Egidius is eventjes terug thuis

Egidius, waer bestu bleven? Zeg deze woorden luidop en gegarandeerd vult er iemand aan: *Mi lanct na di gheselle mijn*. Om te eindigen met de nogal dramatische woorden van Egidius' treurende vriend: *Du coors die doot du liets mi tleven*. Het zijn de beginregels van het *Egidiuslied*, een prachtige liedtekst uit de Middelnederlandse literatuur.

Dit lied, rond 1400 in Brugge geschreven, maakt deel uit van een dik perkamenten handschrift dat tientallen gedichten, gebeden en liederen bundelt. Dat *Gruuthusehandschrift* is, althans voor enkele weken, terug thuis. Het valt nog tot 23 juni te bewonderen als topstuk in een fraaie tentoonstelling. Daarna zal het weer worden opgesloten in de Nederlandse Koninklijke Bibliotheek, dat de verzenbundel in 2007 jammerlijk uit Vlaamse handen ontfutselde.

De meeste auteurs van de teksten zijn anoniem, met uitzondering van ene Jan Van Hulst en van Jan Moritoen, twee rijke Brugse burgers met nauwe contacten in hoge zakelijke en politieke kringen. Daartoe behoorde ook Egidius zelf, hoewel onderzoek aantoonde dat hij bij zijn onverwachte dood in 1385 een massa schulden

Lodewijk van Gruuthuse (1427-1492), eerste eigenaar van het handschrift.

Merkwaardig is de symboliek van het hart, die kennelijk zes eeuwen geleden ook al 'in' was. De devotie spitst zich toe op Maria, waarvan enkele zeldzame beeldjes te kijk staan.

Liefde en Devotie. Het *Gruuthusehandschrift* loopt nog tot 23 juni in het Gruuthusemuseum langs de Dijver in Brugge.

Meer informatie: www.liefdeendevoitie.be

MEERWAARDE

Een reis langs het front van de Eerste Wereldoorlog

Een eeuw na de Eerste Wereldoorlog beroert het grote drama nog steeds jong en oud. Maar wat weten we over de mensen die de oorlog hebben meegemaakt? En kunnen we ons nog voorstellen hoe het leven er in en achter de frontlinie echt aan toeging?

Arnout Hauben trok samen met Jonas Van Thielen en Mikhael Cops langs het Europese front, van de Noordzee naar Gallipoli. Onderweg zocht hij naar de levende herinneringen aan de Eerste Wereldoorlog. Zijn tocht voerde hem door Frankrijk, Italië, Slovenië, Albanië, Macedonië,

Griekenland en Turkije. De getuigenissen, herinneringen en ervaringen die Hauben optekent, zijn even aangrijpend als verrassend. *Ten oorlog* is ook de titel van de reeks waarmee *Eén* negen weken lang uitpakt op maandagavond: een avontuurlijk reisprogramma dat past binnen de herdenking van 'Honderd jaar Grote Oorlog'.

Arnout Hauben, *Ten oorlog*,
De Bezige Bij Antwerpen, 24,95 euro

5 x gratis

Vijf lezers krijgen van ons een exemplaar van 'Ten oorlog'. Ze moeten wel het juiste antwoord kennen op onze wedstrijdsvraag: **"In welk hedendaags land vond de Slag om Gallipoli plaats?"** Stuur uw antwoord voor 10 juni naar magazine@n-va.be of naar N-VM, Koningsstraat 47 bus 6, 1000 Brussel.

Winnen het boek 'Motief: haat': G. Geerinckx (Grembergen), R. Herrebout (Melle), R. Sonck (Iddergem), P. Van Tittelboom (Erepe-Mere) en W. Vercauteren (Sint-Niklaas)

De N-VA maakt werk van goed georganiseerde afdelingen

Sinds 14 oktober 2012 en de afgelopen bestuursverkiezingen tellen de N-VA-afdelingen heel wat nieuwe mensen in de rangen. De N-VA organiseerde voor de afdelingen vijf provinciale vormingsdagen op 27 april en 4 mei 2013. Want een goed georganiseerde en efficiënte afdelingswerking blijft enorm belangrijk.

Op de vijf provinciale vormingsdagen kregen de afdelingen tips om een goed werkend afdelingsbestuur te organiseren, met onder andere informatie over ledenwerving, ledenbinding, efficiënt vergaderen en teamcoaching. Daarnaast leerden ze meer over de samenwerking tussen het bestuur en de lokale mandatarissen, de partijstructuur van de N-VA en de ondersteuning vanuit het partijsecretariaat. We sprokelden enkele getuigenissen van enthousiaste deelnemers.

“Als nieuwe voorzitter van N-VA Zandhoven ben ik een stuk wijzer geworden. De vormingsdag bracht me veel bij over de samenstelling en werking van de partij. Ik ben nu gewapend met een heleboel **praktische tips voor een goed functionerend afdelingsbestuur** en veel inspiratie om concreet mee aan de slag te gaan. En natuurlijk was dit ook de ideale gelegenheid om kennis te maken met collega's uit andere afdelingen!”
(Annick Van Trier, voorzitter N-VA Zandhoven)

“Een goede structuur is de basis van elk succes. De vormingsdag leerde ons **hoe we goed kunnen samenwerken** en dat was erg inspirerend en motiverend. We staan er als partij!”
(Alexander Vanryckeghem, voorzitter N-VA De Pinte)

“De vorming voor nieuwe afdelingsbesturen zet niet alleen voorzitters en verantwoordelijken op weg; ze komt de hele ploeg ten goede. Zo werken we allen samen aan een **efficiënte en doortastende werking** van een ploeg die teamspirit hoog in het vaandel voert!” (Magda Debrouwer, voorzitter N-VA Brussel-stad)

“Ik heb vooral veel tips meegekregen om onze afdeling verder uit te bouwen. Regelmatig activiteiten organiseren en **inzetten op ledenwerving** blijven belangrijk.” (Dimitri D'Hondt, voorzitter N-VA Waregem)

“Het was een aangename verrassing om te merken dat de N-VA zo goed **georganiseerd en gestructureerd** is. Het zit allemaal heel goed in elkaar. Met deze vorming moet het mogelijk zijn ook binnen onze afdeling wat meer lijn en structuur te brengen in onze fractie en ons bestuur.”
(Adam Deckers, secretaris N-VA Kinrooi)

Dag van de communicatie

Wordt het huis-aan-huisblad van uw afdeling wel gelezen? Spreekt de afdelingswebsite genoeg aan? Stralen onze foto's de N-VA-waarden uit? Moeten politieke partijen ook Facebook en Twitter gebruiken? Op deze en nog meer vragen geeft de eerste 'Dag van de communicatie' op **zaterdag 1 juni in het ICC in Gent** een antwoord. Alle N-VA-afdelingen kregen begin mei een uitnodiging in de (elektronische) bus.

N-VA'ers fietsen tegen kanker

Het voorbije Hemelvaartweekend fietsten twee N-VA-teams 1000 kilometer tegen kanker. Benieuwd hoe onze N-VA'ers het er vanaf hebben gebracht? U komt het te weten in ons video-verslag op www.n-va.be/videos. Een foto-album vindt u op de N-VA-Facebookpagina en op www.n-va.be/fotoalbum.

Ondervoorzitter Ben Weyts, wegkapitein van de twee N-VA-teams.

U kan Kom op tegen Kanker nog steeds steunen!

Wil u ook een bijdrage leveren aan het wetenschappelijke onderzoek tegen kanker? Dan kan u nog steeds een gift overmaken op rekeningnummer BE14 7331 9999 9983 (BIC-code: KREDBEBB) van Kom op tegen Kanker. Belangrijk: vergeet in de ruimte voor de mededeling zeker het N-VA-actienummer 170-043-275 niet te vermelden. Zo steunt u alvast onze actie in 2014. Uw gift komt in aanmerking voor een fiscaal attest (vanaf 40 euro). De N-VA en haar mandatarissen danken u voor uw steun!

Gezonde lokale financiën zonder hogere belastingen

De lokale financiën staan in vele gemeenten onder zware druk. Maar de belastingen verhogen is niét het antwoord van de N-VA. Hoe krijgen onze schepenen van financiën hun lokale budget op orde zonder belastingverhoging? We vroegen het aan drie van hen.

Katrien Stroobants (Lubbeek):

“Een belastingverhoging zou *the easy way out* zijn. Maar ik ben ervan overtuigd dat er aan de uitgezijde nog veel bespaard kan

worden. Alleen al door te besparen op receptie- en kantoorkosten en door op te treden tegen overbudgettering hebben we dit jaar 13 procent werkings-

kosten kunnen schrappen. Zonder blind te besparen, bouwen we het gemeentelijke apparaat af tot een aanvaardbaar peil, met het accent op de kerntaken van de gemeente.”

Kathleen Depoorter (Evergem):

“Voorzichtig beleid is dé boodschap in Evergem. We willen de bestaande dienstverlening behou-

den, want het aanbod is hoogstaand. Maar we zoeken naar meer efficiëntie. We bevrozen werkingskosten, verminderen het energieverbruik en vermijden personeelsuitbreidingen. En als we zonder te raken aan de dienstverlening patrimonium van de hand kunnen doen dat de komende jaren aanzienlijke onderhoudskosten vergt, dan zullen we niet aarzelen.”

“ **Zonder aan de goede dienstverlening te raken, bouwen we het gemeentelijk apparaat af tot een financieel aanvaardbaar peil.** ”

Pieter De Foort (Kontich):

“Ook in Kontich zetten we in op efficiëntiewinsten. Denk maar aan de verre-gaande integratie van de ondersteunende dien-

sten van het OCMW en de gemeente. Waarom bijvoorbeeld niet dezelfde software aankopen, zodat beide financiële diensten kunnen integreren? Elke gemeente moet verder voor zichzelf vastleggen welke taken voor haar prioritair zijn en daar maximaal op inzetten.”

N-VA is een financieel gezond bedrijf

Zo'n 2 miljoen euro besteedde de N-VA nationaal aan de campagne voor de provincieverkiezingen en verdeelde ze onder de afdelingen als subsidie voor de lokale verkiezingscampagnes. Daarbovenop kwam de nationale 'overhead'-campagne voor de gemeente- en provincieraadsverkiezingen.

Investeren in mensen

Ondanks die zware uitgaven sloot de N-VA 2012 af met een positieve cashflow van 1,7 miljoen euro. De financiële reserve groeide boven de 12 miljoen euro. Dat staat te lezen in het geconsolideerde financieel jaarverslag dat de partij indiende. Die financiële gezondheid stelt de partij in staat fors te blijven investeren in de opleiding van mandatarissen, bestuursleden en medewerkers.

Schepen in Sint-Niklaas

Marijke Henne

De N-VA bestuurt mee in zes van de dertien Vlaamse centrumsteden. In Sint-Niklaas staan vijf N-VA'ers garant voor de kracht van verandering in het college van burgemeester en schepenen. Marijke Henne is er bevoegd voor stedelijk onderwijs, kinderopvang, inburgering en participatie.

Schepen zijn in een stad met meer dan 70 000 inwoners is een enorm boeiende ervaring. Na vier maanden kan ik zeker bevestigen dat een stad als Sint-Niklaas zich niet uit

© N-VA Sint-Niklaas

Marijke Henne: "De frisse en onbevangen kijk die de N-VA binnenbrengt in het stadhuis, werpt stilaan vruchten af."

zichzelf bestuurt. Nadat ik mijn twee zontjes Gust en Briek heb afgezet aan respectievelijk de school en het kinderdagverblijf, is elke dag een race tegen de klok. Mails beantwoorden, vergaderingen voorbereiden en bijwonen, plaatsbezoeken, ... en 's avonds nog meer vergaderingen en overlegmomenten.

Schepen zijn is geen 'job'

Natuurlijk doe ik dit zeer graag en beschouw ik mijn mandaat als schepen niet als een job. Mijn stad achter de schermen leren kennen en elke dag op het terrein mee het beleid kunnen maken, bezorgt me veel voldoening. Zeker nu we met de invoering van de nieuwe beleids- en beheerscyclus (BBC) op een kantelmoment staan, krijg ik echt het gevoel dat we komende zes jaar iets kunnen betekenen voor de Sint-Niklazenaren.

Als schepen krijg je veel terug. Zo ben ik ook bevoegd voor 'Sinterklaas', als ik dat zo oneerbiedig mag stellen. Hartverwarmend om te zien hoe zo'n figuur mensen bij elkaar brengt. Ook vermeldenswaard zijn de reacties van mensen die openlijk verrast zijn als ze merken dat N-VA'ers 'normale mensen' zijn met een heel open en sociale kijk op de zaken. De karikatuur die men soms van ons probeert te maken, zijn we in Sint-Niklaas volop aan het doorbreken.

Gezinnen, ondernemers en verenigingen ontzien

Zoals in veel gemeenten start het goed bestuur ook in Sint-Niklaas helaas met een ernstige efficiëntie- en besparingsoefening. Geen gemakkelijke start, maar wel noodzakelijk om van Sint-Niklaas een financieel gezonde stad te maken. De belastingen verhogen is alvast een gemakkelijke oplossing waarvoor de N-VA niét kiest. We proberen in eerste instantie zuiniger om te springen met onze eigen middelen en te besparen op de werkingskosten van de stad zelf. We waken er sterk over dat onze gezinnen, onze ondernemers en onze verenigingen daarbij zoveel mogelijk worden ontzien.

De vijf N-VA'ers in het college en de acht N-VA-gemeenteraadsleden hebben een sterk gedeelde en coherente visie op hoe een stad anno 2013 moet worden bestuurd. De frisse en onbevangen kijk die de N-VA binnenbrengt, werpt stilaan vruchten af. Door in te zetten op inspraak en betrokkenheid van de burgers bij het bestuur van hun stad, zetten we grote stappen vooruit. Daar als schepen aan kunnen meewerken, geeft meer dan voldoende energie om er elke dag weer in te vliegen!

Het platpopulisme van Steve Stevaert eindelijk doorgeprikt

In de beste der werelden is alles gratis, moet Steve Stevaert hebben gedacht toen hij in 1997 als burgemeester gratis busvervoer in Hasselt installeerde. Vijftien jaar later ligt zijn droom aan diggelen en is Stevaert in geen velden meer te bespeuren.

“Stevaert wist duivels goed dat in het leven niets gratis is. Er is altijd iemand die betaalt. Zijn politieke actie bestond erin niet de gebruiker maar de belastingbetaler - de Hasseltse, maar vooral de Vlaamse - te laten betalen.” Aldus Bart Sturtewagen (*DS*, 16/04/2013), die eraan toevoegt dat het om een “handig verpakt ideologisch, haast communistisch verhaal” ging. Het aanminnige liedje dat Stevaert zong, als zou het hier om een rechtvaardige herverdeling van de belastingen gaan, had inderdaad een communistisch kantje. Ideologisch? Het was vooral platpopulistisch. Want Stevaert zelf heeft nooit de ware toedracht van zijn gratis-politiek kunnen of willen verklaren. Ideologisch? Vergeet het. Een van de oneliners die hij daaromtrent bedacht, luidde trouwens: “Ideologie verkoopt niet, praktische maatregelen wel.”

Bedrieglijke politiek

Vijftien jaar later schiet er van de gulhartigheid waarmee Stevaert de roepnaam *Steve Stunt* verwierf niets meer over. Nochtans, aldus Eddy Eerdeken (*Knack.be*, 24/04/2013), waren de gratis bussen in Hasselt “de absolute kroon op zijn beleid, hét symbooldossier waarmee hij tot in verre uithoeken van de wereld de krantenkoppen haalde”. Dat het huidige bestuur van Hasselt de zaak afblaast, bewijst dat gratis-politiek bedrieglijke politiek is. Want elke politicus die naam waardig weet dat een gemeentebudget een jarenlange ader-

lating van 1,8 miljoen euro - het bedrag dat Hasselt jaarlijks aan vervoersmaatschappij De Lijn betaalde - niet kan (blijven) dragen. Zelfs de 60 eurocent die een Hasselts bus-ticket voortaan kost, ligt nog ver beneden de ware kostprijs. Daarom ook komen er belastingen, onder meer op huisvuilophaling en verblijfstoerisme. Een complete afgang van de gratis-politiek dus, waarvan het begrip alleen nog in het woordenboek van het politieke jargon overleeft. En een poging tot omkoperij die niet hielp om de electorale opstoot die de Vlaamse socialisten in de jaren negentig genoten, blijvend te verzilveren.

“

Stevaert zelf heeft nooit de ware toedracht van zijn gratis-politiek willen of kunnen verklaren.

Geen socialisten meer

Deze afgang is mee de afgang van ‘politiek links’ in Vlaanderen geworden. In zijn allerlaatste nummer van *Journal* (25/04/2013) verklaart Mark Grammens (ooit trots erelid van de Britse *Labour Party*) waarom er geen Vlaams politiek links meer is. “In Vlaanderen is ‘links’, zowel de rode als de groene variant, geworden tot de vloermat van het Hof en het Waalse socialisme, dat alleen eigen belangen, geen Vlaamse, behartigt, en is gedevalueerd tot een macht die functioneert ten nadele van het eigen volk. ‘Links’ is slechts

een woord dat de gebruikers ervan het gevoel geeft *trendy* te zijn en ook iets dat macht, invloed, postjes en mandaten oplevert. Men zoekt de Vlaamse volksgunst niet meer, want het volstaat om Belgisch te zijn en de Walen van PS en Ecolo te dienen, om macht te verwerven.” Nu begrijpen we ook de uitspraak van Staf Nimmegeers (ex-sp.a-senator) waarom bij ons “de socialisten geen socialisten meer zijn” (*Knack*, 03/04/2013).

Macht, invloed, postjes en mandaten ...

... waren inderdaad de plaveien waarmee ook het parkoers van Steve Stevaert was gelegd en die hem meer dan eens in de kwalijke schemerzone tussen politiek en eigenbelang brachten. Geen lucratief postje ging aan hem voorbij: hier een intercommunaal elektriciteitsbedrijf of een reconversie maatschappij, daar een bestuursfunctie bij Infrac, Interelectra, Gault-Millau, Elia, Ethias, en ver van huis een petrochemisch centrum in de haven van het Vietnamese Hai Phong, enzovoort ... Maar omdat Stevaert ook maar een mens is, stapte hij eind 2011 - bovendien geplaatst door amoureuze perikelen - uit het publieke leven. Opgebrand? Niets meer om naar uit te kijken? Geen doel meer om te bereiken? Het eertijdse wonderkind Steve, in geen velden meer te bespeuren!

Maurits van Liedekerke

Maurits van Liedekerke was hoofdredacteur van het VU-weekblad *Wij*. Als gastschrijver geeft hij zijn kijk op actualiteit en maatschappij.

Brussels Parlementslid

Paul De Ridder

1

N-VA Brussel heeft het horecaplan van de N-VA volop gepromoot in onze hoofdstad. "Hoe werd dit plan hier onthaald?" vroeg Kamerlid Jan Van Esbroeck jou in het vorige nummer.

We hebben het horecaplan inderdaad uitgebreid voorgesteld in Brussel. De horeca is in onze hoofdstad erg belangrijk: de sector creëert werkgelegenheid en draagt bij tot de leefbaarheid van de stad en tot ontmoetingen tussen Brusselaars van soms heel diverse pluimage. De reacties op het N-VA-horecaplan waren soms verdeeld - dat is altijd zo als de N-VA in Brussel campagne voert - maar overwegend positief. Ook bij Franstalige uitbaters.

© Reginald De Ridder

2

Je zetelt als enige N-VA'er in het Brusselse parlement. Dat is wellicht niet altijd even evident?

In het parlement van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest zetelen 89 volksvertegenwoordigers, van wie er 17 Nederlandstalig zijn. In 2009 behaalde de N-VA één van die 17 zetels. Als minderheid in een minderheid poog ik reeds vier jaar de stem van de N-VA te laten horen in het Brusselse parlement. Mijn jarenlange inzet voor Brussel, en meer bepaald voor het cultuurhistorische patrimonium van mijn stad, wordt ook door Franstaligen gerespecteerd. Toch zijn ze verbaasd: "Een N-VA-parlementslid dat opkomt voor een veilig, welvarend en leefbaar Brussel, hoe kan dat nu?" De francofone media en politici, die constant de N-VA demoniseren, verspreiden het beeld van een partij die geen hart heeft voor Brussel. Mijn passie voor Brussel vinden zij vreemd en daarom ook vervelend.

3

Welke Brusselse thema's en dossiers krijgen jouw speciale aandacht?

Zowel in het Brussels Hoofdstedelijk Parlement als in de Raad van de VGC (Vlaamse Gemeenschapscommissie) blijf ik de rechten van de Nederlandstaligen verdedigen. Trouwens in het belang van Brussel zelf. Want net als andere grootsteden is Brussel aangewezen op financiële ondersteuning van een groter geheel. Het is dan ook niet meer dan normaal dat Vlaanderen toeziet op de besteding van die middelen. Daarnaast moeten wij Brusselaars zelf de handen uit de mouwen steken. Onze Nederlandstalige scholen moeten meer dan nu creativiteit, werkkracht, zin voor initiatief en ondernemen stimuleren.

4

Met welke historische persoon zou je graag op stap gaan in het Brussel van vandaag?

Met Jan Van Eyck (ca. 1390-1441), de geniale Limburger die ons met het Lam Gods een stuk werelderfgoed schonk.

5

Welke vraag zou je willen stellen aan senator Lieve Maes uit Zaventem, die wij volgende keer vijf vragen voorleggen?

Lieve, wat kunnen wij er samen aan doen om de samenwerking tussen de Rand en (Nederlandstalig) Brussel te verbeteren?

Erkenningsnummer P2A9064
Toelating gesloten verpakking -
9099 Gent - X BC 4238

V.u. & afzendadres:
Bart De Wever, VPRTI vzw,
Koningsstraat 47 bus 6 - 1000 Brussel

Maandelijks behalve in juli en augustus.

Afgiftekantoor Gent X
Mei 2013

Nieuw-Vlaams Magazine

Colofon

Nieuw-Vlaams Magazine wordt uitgegeven door vzw Vlaams Pers-, Radio- en TV-instituut en is het partijblad van de Nieuw-Vlaamse Alliantie (N-VA). Het wordt verzonden onder een folie op basis van zetmeel die 100 % biologisch afbreekbaar is.

Coördinatie en eindredactie:

Nele Hiers.

Medewerkers:

Mariam Al Merrouni, Arnout De Cuyper,
Sven De Neef, Lieven De Rouck,
Ellen Devriendt, Hans Govaerts,
Xavier Lesenne, Benjamin Muylaert,
Ralph Packet, Joachim Pohlmann,
Tinne Stukkens, Pol Van Den Driessche,
Maurits van Liedekerke.

Directeur:

Piet De Zaeger.

Vormgeving en druk:

JM-Grafische vormgeving, Spiegel 1,
9860 Oosterzele, T. 09 362 74 33.

Foto vooraf: © Anne Deknock

Jaarabonnement:

€ 12,50 op rekeningnummer
BE83 4350 2597 0115 van VPRTI vzw.

Contact:

T. 02 219 49 30

Fax 02 217 35 10

E-mail: magazine@n-va.be

Dit nummer werd afgesloten op
13 mei 2013.

Wenst u onze wekelijkse digitale
nieuwsbrief te ontvangen?
Schrijf u dan nu in via
www.n-va.be/nieuws/inschrijven